

no svoj život za svoje ovce. Dvije marijanske pjesme I. Kokota kao da su molile Gospu da se i ona brine za zvanja. Leščanova skladba: Prinesi Bogu, makar je namijenjena kao prikazna pjesma za misu, kao da je pozivala mlade riječima: »Ispuni Višnjemu zavjete svoje... i Oslobodit ću te, ti ćeš me slaviti«.

Nakon gotovo jednosatne diskusije bilo je u velikoj sjemenišnoj crkvi euharistijsko slavlje kojemu je predsjedao zagrebački nadbiskup Franjo Kuharić. S njim su koncelebrirali odgojitelji mladih. Za vrijeme slavlja pjevale su se pučke pjesme.

J.

»Mundi melioris origo«

Prije 2 godine u Zagrebu i na Marija Bistrici održani su VI. Mariološki i XIII. Marijanski kongres. Za vrijeme održavanja kongresa, a posebno nakon završetka imena Zagreba, Marije Bistrice i Hrvatske nalazila su se na stranicama mnogih svjetskih listova. Bilo je izrečeno mnogo pohvala o održanim kongresima. No vrijeme ne stoji, stalno ide naprijed. Kongresi pomalo padaju u zaborav. Ali ne potpuno. Prošle godine svečano je proslavljena 1. godišnjica na Marija Bistrici. Ako je suditi po onoj narodnoj da na mladima svijet ostaje onda će se oni još i dalje spominjati.

Na 2. godišnjicu bogoslovi zagrebačkog Nadbiskupskog sjemeništa u suradnji sa Institutom za crkvenu glazbu priredili su svečanu Akademiju 26. V 1973. u dvorani »Vijenac« u Bogoslovskom sjemeništu. Akademija se održavala pod kongresnim geslom: Maria mundi melioris origo.

Najprije je zbor Instituta otpjevao kongresnu himnu: Zdravo, Djevice, Bogorodice. U kraćem predavanju bogoslov J. Batelja ukratko je prikazao »Slavljenje Bogorodice od 6. do 11. stoljeća«. Zatim je 4-glasni zbor Instituta otpjevao: Ave Maria J. Arcadelta, Večer na selu i 2 plesa na bugarske ritmove B. Bartóka izvela je na glasoviru učenica III. g. Instituta K. Tenžera. Slijedilo je kratko predavanje bogoslova I. Šošarića: Marija, početak boljega svijeta. Š. B. Mićanović I. g. Instituta odsvirala je na glasoviru Sonatinu u d-molu III stavak M. Cipre. Nazorovu: »Maris stella« recitirao je bogoslov J. Ban. Na koncu je opet nastupio zbor Instituta za crkvenu glazbu sa skladbama F. Dugana ml.: Tri pjesme iz Turopolja i K. Odaka Paysage. Zatim je »Kršćanska sadašnjost« prisutnima prikazala film o kongresima »Zdravo Djevice«. Scenarist i tekstopisac dr. J. Turčinović znački je istaknuo najvažnije momente kongresa. Mnogi su vidjeli sebe, sjetili se svojih briga i napora, ali sada s olakšanjem i utjehom — nije bilo uzalud — i jednom mišlju: kongresi se ne bi smjeli odjednom zaboraviti, jer bi plodovi morali biti trajniji od jedne do dvije godine.

Dotrajali harmonij nije odgovarao potrebama novog četveroglasnog mješovitog zbora kojim je ravnao O. Zlatan Plenković. Zbog toga je zborovođa dopisivanjem s Dubrovčanima u Americi uspio dobiti na poklon nove male orgulje koje su tolike koliko traže dimenzije crkve. Dubrovački meceni poznati su u ovom gradu svima po svojoj veličnosti, pa su veoma rado poklonom pritekli u pomoć i crkvi Sv. Križa u Gružu. Imena darovateljica danas se vide urezana u mesinganoj ploči na orguljama. To su: Braća Antun i Miho Miloslavić, obitelj Galjuf, Učović, Mrđenović i Doršner. Darovane orgulje je izradio i 9. II. 1966. postavio Kleuker Detlef (4812 Brackwede/Westf. — Teutoburgerstr. 71-79). Registri su postavljeni u pola igre sa svake strane sviraonika zbog kombinacija. Tip malih starih venecijanskih orgulja, čak su otvarači sa strane u obliku štapića. Registri su: Gedäckt 8', Rohrflöte 4', Prinzipal 2' Mixtur 3'. U prvi mah novog svirača zbunjuje bijelo-crna klaviatura, obratno nego li je uobičajeno. Orgulje zvukovno podsjećaju na stare majstore, na doba kad su zvukovi iz svirala mnogo sličili molitvi. Međutim, pedalkopel nije zadovoljavao potrebe mješovitog zbora, pa je posao oko postavljanja samostalnog pedala subasa povjeren poznatom zagrebačkom graditelju orgulja gosp. Filipu Antoliću. I on je uz pomoć svog asistenta dominikanca fra Gabrijela Posavca, koji uskoro diplomira u struci gradnja orgulja, uspješno postavio samostalni subas na ovim orguljama 21. IV. 1973. Trideset novih drvenih svirala nije bilo lako postaviti na tako tijesnom prostoru. Nije bilo moguće ni u orguljama, ni oko orgulja. Nađeno je sretno mjesto na zidu iza orgulja, i tako je spašen uski prolaz iza orgulja, spašen je ormar iza orgulja, a i okrugli prozor iza orgulja na pročelju crkve.

Svirale su iz borovine, zračnice iz mahagonija, a elektroniku firme »Laukhuff« postavio je Antolićev suradnik gosp. Nenad Ostojić, koji je već izradio nekoliko elektronskih orgulja.

Sada su orgulje dobile zvukovnu dubinu i puninu, a vizuelno su dale dojam većeg objekta, jer su svirale postavljene tako da se uklapaju neposredno u dosadašnji ormar orgulja.

Filip Antolić, graditelj i restaurator orgulja, koji je nedavno u dominikanskoj novoj crkvi u Zagrebu postavio koncertne orgulje sa 18 registara, pokazao je i sada svoje umijeće i domišljatost. Sretno je ujedinio prostorni, zvukovni i estetski problem. Možemo uistinu kazati da su nam orgulje progledale i propjevale, a da originalni tip Kleukerovih orgulja nije nimalo dotaknut ni preinačen.

Zlatan Plenković

VII. Muzički biennale Zagreb

Ovogodišnji Bijenale zamišljen je drugačije od dosadašnjih, pa se znatizlježno očekivalo kakav će biti konačni uspjeh. Nakon završetka moglo bi se ovako ukratko sažeti:

— u odnosu na mjesto održavanja izvodače se htjelo što više približiti slušaocima. Zato su se izvedbe održavale na raznim mjestima (Hrvatsko narodno kazalište, Dramsko kazalište »Gavella«, Hrvatski glazbeni zavod, Sportska dvorana na Trešnjevci, glazbene škole...)

Kleukerove orgulje u Dubrovniku

Dominikanska crkva Sv. Križa u Gružu srušena je u bombardiranju 28. XI. 1943. Na tom terenu proširila se danas gradska cesta. A na zidovima oštećenog samostana podigao je novu crkvu O. Dr. Jordan Kuničić, i crkva je posvećena g. 1955., a župnom crkvom je proglašena 24. III. 1968.